

ENCOMIUM ONOMASTICUM,
MAGNIFICO DOMINO
DOMINO
SABBATI TÖKÖLY
DE VIZES ET KEVERMES,
CONSILIARIO REGIO
NEC NON
AUREI CALCARIS EQUITI
HUMILLIME
DIE 14-a JANUARI 1841
DICATUM

per

JOANNEM PÉNNES
ADJURATUM CANCELLISTAM
civitatemsem.

Sumtibus propriis.

Typis Josephi Schmidt, Caesareo-Regii privilegiati Typographi et Bibliopolae.

Donarem tripodas proemia fortium!

— — — — —
— — — — —
Sed non haec mihi vis; non TIBI talium
Res est aut animus deliciarum egens!
Gaudes Carminibus? Carmina possumus
Donare, et pretium dicere muneri.

KNY-79-01072

Horat: Lib: IV. Oda 8.

Admittitur ad Typum

Arad die 25-ta Januarii 1841.

Isidorus Zsalud m. p.

R. L. L. Revisor.

ENCOMIUM ONOMASTICUM

die 14-a Januarii 1841.

Magnifice paucis encomiis Vir **TIBI** vellem
Dicere, si veniam dicere a **TE** accipiam!

SABBAS vive! Tuos numerans feliciter annos,
Ut Patriae magnus Mentor, eiusque decus!

Non ego multa **TUAE** composui carmina laudis,
Virtutes laudant optime nempe **TUAE**;

In commune bonum merita **TUA** sunt graviora
Multo, quam per me commemorari queant;

Cur singillatim recitem? praestat reticere,
Laudibus indignis laedere ne videar;

Exiguae vires nam tollendis haud essent
His pares, quidque foret? scilicet: detraherem.

**Sis contentus et his ergo imo ex corde dicatis
A tenero teneris Vate poematibus! —**

**Vive diu felix! vivant TUA Facta, TU vero
Tempus in omne in his vive Vir Magnifice!!!**

NÉVNAPI TISZTELET

1841-ki Boldogasszony-hó' 14-kén.

Mit jegyez e' lármas köznépi öröm? mit a' harsány
Rézkürt, s a' vig sip' hangja ez esti időn?

A' némán dobogó apadobnak tompa fahangja
Utczáink' falait m'ért döcögetteti úgy?

Nincs m'ért kérdezned, honnét van ez innepi lárma, —
Szabbásnak napját hirdeti e' zenekar —

Úgy van! Nagyságos TÖKÖLYNK, SZABBÁSNAK — a' nemzet'
Védszentjének szent innepi napja ma ez!

Oltárod' SZABBÁS! kérded, m'ért nem diszesítem
Illóbbel? — számos rényed' erőm' haladó!

Ámde ha küldisszel nem — módomban abba' mivel nincs —
Belsőmbül rebegem, névnapi tiszteletem'!

Drágább a' forró kebleknek üdvözelése,
Mint az aranyban dus billikom — a' hideg érez;

S nem mesterkéltt mű, hanem a' kész szívből erett jó
Indulatok tészik a' helyes áldozatot! —

Vedd hát kis soraim' kedvessen, és az ezekben
Foglaltt érzékeny szívbeli áldozotom'! :

Élted' eget ne borítsa homály soha, a' kikelő nap
Hintse fölötté kiszétt tiszta sugára' tüzét!

S a' millyen gyönyörű hangokban ömledez áldott
Névnapon a' hangszer' szava s esti dala ;

Éltednek minden napját oly kellemes órák
Váltsák-fel! az aranykor mosolyogva REÁD!

Sok ily szent napokon üresüljenek Ér'tted az elmét
Vidító nedvtől duzzadozó kehelyek! —

Édes honod' boldogságának pai'sa — vitézlő
Hős Nemzetséged' tüköre lenni ne szűnj!

Hiv követőd lévén minden útabba' a' Virtus,
És koszorúzza nemes tetteid' érdemi czím!

S majd sok idők' multtán, ha utósót kongta-él órad,
Ott fenn nyerj méltó érdemi pályakoszor't!!!

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
540 EAST 57TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637